

én gang årligt, og kun såfremt den endeligt ansatte skattepligtige indkomst afviger så meget fra den foreløbigt ansatte, at afvigelsen efter kommunalbestyrelsens skøn er væsentlig.

Endelig har det været overvejet at indføre en ny bestemmelse, hvorefter en lejers årlige *boligsikringsydelse højst kan udgøre et vist beløb*. I nybyggeriet uden rentesikring er den omkostningsbestemte leje jo efterhånden — i hvert fald i hovedstadsområdet — kommet op på ca. 150 kr. pr. m² etageareal. Denne høje leje motiverer selvfølgelig, at også boligsikringen må være høj — dette er jo baggrunden for hele ordningen — men der kan bl. a. som følge af indkomstbegrebet tænkes tilfælde, hvor kontraktlejen er så høj i forhold til indtægt og husstand, at boligsikringen står i fare for at løbe løbsk. Lovforslaget indeholder derfor en ny bestemmelse, hvorefter den årlige boligsikringsydelse ikke kan overstige 8.100 kr. eller 675 kr. om måneden.

Jeg vil imidlertid gerne fremhæve, at dette er en af de bestemmelser, som må gøres til genstand for nærmere drøftelse under de kommende udvalgsforhandlinger.“

Endvidere fremhævede ministeren, at der fra flere sider havde været rejst spørgsmål om *boligsikring til enkeltværelser*, enten i bred almindelighed eller til sådanne enkeltværelser, som bebos af unge under uddannelse.

Bestemmelser herom var imidlertid ikke optaget i lovforslaget, dels fordi det lå uden for selve boligsikringsens formål at yde støtte til disse lejemaal, dels fordi en sådan nyordning ville påføre kommunerne et administrativt besvær, der ikke ville stå i rimeligt forhold til, hvad værelselejere i givet fald ville kunne opnå i boligsikring.

Ved *1. behandlingen* kunne samtlige ordførere give principiel tilslutning til lovforslagets gennemførelse, idet der var enighed om, at ændringerne i skattelovgivningen måtte medføre et ændret beregningsgrundlag for boligsikringsydelse. Der var dog en række detaljer i lovforslaget, som ønskedes nærmere undersøgt under det kommende udvalgsarbejde.

Lovforslaget henvistes til boligudvalget, som med en række af boligministeren stillede ændringsforslag, hvoraf de væsentlige er omtalt foran, enstemmigt indstillede lovforslaget til vedtagelse.

Om udvalgets overvejelser anførtes følgende i udvalgets betænkning:

„I forbindelse med gennemgangen af lovforslaget er der i udvalget blevet rejst tvivl om, hvorvidt de i § 3 omhandlede husstande (invalider, folkepensionister m. fl.) kan opnå den i § 2, stk. 4, forhøjede boligsikring, der gives til husstande med kun 1 voksen og 1 barn. Boligministeren har imidlertid oplyst, at der ikke ved lovens ændrede formulering har været tilsigtet nogen realitetsændring på dette område. Til tydeliggørelse heraf har ministeren stillet nedenstående ændringsforslag nr. 2, som tiltrædes af hele udvalget.